iij.c. Misericordię domini est: qz nō sumus cōsumpti. a Et campi tui. i. iusti qui suscipiunt semē verbi dei z pluuiā gratię: b Replebunt vbertate/bonorū operum. c Pinguescent speciosa deserti: id gentiles: qui ꝓmo deserti a grā dei: facti sūt modo speciosi decore virtutū: pinguescēt pinguedine charitatis:

Ps.62. de q̄ supra: Sic adipe et pinguedine repleatur aia mea. e Et colles. i. martyres se vsq̄ ad mortis patibulū humiliātes/ d Exultatiōe accingēt/ i agone martyrij. Ita em̄ bñ erāt accinci isto gladio: q̄ omnia tyrānorū tormēta vincebant. Unde Macianus nō ꝓualēs auferre exultationē a beato vincentio/ coactus est clamare: vincimur. Non tm̄ autem doctrinā receperūt ab apostolis: sed z exemplū. Unde sequit: f Induti sunt/ornamentis virtutū z pulchra cōuersatiōe: g Arietes ouium. i. apostoli ductores z doctores populi. h Et valles. i. humiles populi: i Abundabūt frumēto. i. fruge bonorū operum. k Clamabūt/ad dominū: nō blasphemantes: sed deum laudantes: Etenim hymnum dicent.

Al. †fines

Al. †cōvalles

Vocaliter Ps.17. * Unde bñ sequit: a Et campi tui replebunt vbertate. Campi sunt libertas z latitudo cęlestis. Ps. Et eduxit me in latitudinē. Et hi campi non erūt sterīles: sed replebunt vbertate. Illa em̄ terra fluit lacte z melle: z omni bono abūdat. Judicl. xviij.c. Uidimus terrā valde opulentā z vberem: eamus z possideamus eam. Unde sequit: c Pinguescent speciosa deserti. i. cęli: qd̄ dicit desertū: Lucl. xv.a. Relinquit nonagintanouē in deserto. d Et exultatione colles accingent. i. culti. s. sancti. Ps. Exultabūt sācti in gloria. f Induti sunt/duplici stola. Prouer. xxxj.c. Omnes domestici eī vestiti sunt duplicibus. g Arietes ouium: ꝓlati populoꝝ. h Et valles: būiles subditi. i Abundabunt frumēto/fruitiōis ęternę. Zach. ix.d. Quid bonū eius/z qd̄ pulchrū eī nisi frumentū electorū zc. k Clamabunt: nō ex dolore: sed ex gaudio. Etenim hymnū dicent.

Ps.149.

Aliter Aoraliter: c Pinguescēt speciosa deserti. i. claustri. q.d. religiosi qui pulchri sunt exterius in habitu religioso: pingues erūt interī ꝑ deuotionē z charitatē. Sed mō in multis verificat ꝓpheta/Esa. xvij.a. In die illa attenuabit gloria iacob: z pinguedo carnis eī emarcescet. Et. xl.f. Repēte flauit i eos z aruerūt zc. d Et exultatiōe colles accingent. Colles qui pendēt: sunt cōtemplatiui. Job. vij.c. Suspendiū elegit anima mea. f Induti sunt arietes ouiū. i. prelati indumēto virtutū. Ps. Sacerdotes tui induant iusticiā. Col. iij.b. Induite vos sic electi dei viscera misericordię/ benignitatē/humilitatē zc. Sed mō nō induūt se ꝓlati talib̄ indumētis: sed lanis ouiū suaꝝ. Ezech. xxxiij.a. Lanis operiebamī: z qd̄ crassum erat occidebatis: h Et valles. i. humiles claustrales: i Abūdabūt frumēto. i. bonis opib̄. k Clamabūt: in psalmodia: Et hoc cū deuotiōe: l Etenī hymnū dicēt. Ps. Beati q̄ habitant in domo tua dñe: in sęcula sęculorū laudabūt te.

Ps.131.

Ps.83.

Expositio Ps. LXV.

Iubilate deo zc. Titul̄. In finē canticū psalmi resurrectiōis. Supra egit ꝓpheta de trāsmigratione a pctō in libertatē filiorū: Hic aūt agit de transmigratione ꝓpli dei in supnā hierlm: q̄ iā in capite christo facta est in sua resurrectiōe: z in nob faciēda est i generali resurrectione. Ite i ꝑcedēti psalmo egit de generali resurrectiōe: vbi dixit: Ad te oīs caro veniet: In isto agit de causa resurrectiōis: scz de christi resurrectiōe. Et ideo ps̄ iste intitulat a resurrectione: z monet nos vt de resurrectiōe christi gaudeam̄: et in ea spem nostrę resurrectiōis ponamus. Est ergo sensus tituli talis: Canticū istud dirigens nos: in finem/christū: vel in cōsumationē vitę ęternę/ē/resurrectiōis: qz hic agit de exultatiōe habita ꝑ resurrectiōe/tā capitis q̄ ꝑcessit/q̄ mēbroꝝ quę sequet. Et ē psalmus: qz monet ad bñ opādū ꝑ resurrectiōe. Ex his patet itētio ꝓpbę: q̄ ē monere nos ad iubilū z psalmū. i. ad exultationem z opationem ꝑ spe resurrectiōis. Modī. Quadripertit̄ est psalm̄. Primo monet oēs de resurrectiōe christi gaudere/q̄ oīb̄ dat vitā. Secūdo inuitat incipientes vt opa dei cōsiderēt: vt quos vnuꝝ ꝓmiū expectat: vna fides iungat: ibi: Uenite et videte opa dei. Tertio monet gentes benedicere deū: q̄ licz tribulatiōibus ꝓbet suos: ꝓbatos tm̄ perducit ad regnū: ibi: Bñdicite gentes. Quarto pfectiores z magis deuotos monet exemplo suę liberatiōis amplius cōfidere in domino: ibi: Uenite audite. Primo ergo monet nos gaudere z laudare deū actu cordis/cū dicit: m Iubilate deo oīs terra. i. habitātes in ea. Uel/oīs terra. i. omis ecclesia. Zach. ix.b. Iubila filia hierlm. Ps. Iubilem̄ deo salutari nro. Esa. xliij.d. Iubilate extrema trę. Secundo/ actu opis/cū dicit: n Psalmū: ad litterā: o Dicite noi eī. Ps. Psallā nomi tuo altissime. Tertio actu manus/ cū subiūgit: p Date zc. Dare em̄ ē actus man̄. Dicit ḡ: Date gloriā laudi eī. i. gratis facite bona opa: vñ deus glificet z laudet. Matth. v.b. Sic luceat lux vra coā hoīb̄ vt videāt opa vra bona: z glificēt patrē vrm q̄ in cęlis est. Iubilat ecclia i allelu ia/z neumatibus z hymnis. Psalmū/dicit/ ad litterā/in psalmodia. Dat glriā/cū post psalmū iclinātes filij eī dicūt: Glria patri z filio z spūisancto. Et dicit singularit/gloriā: q: vna ē glria triū psonaꝝ. Quōdā ter dici solebat: Gloria pri: glria filio: glria spūisancto: sed ꝓpter arrianos mutatū ē: vt ꝓm hanc ꝓphetiā semel dicat. Al̄ distinguat: Iubilate/i officio ecclesię: psalmū dicite/in bona opatiōe: date gloriā/in ꝑdicatiōe. Nō vob: sed laudi eī/vestrā inscitiā ofendendo. Ps. Ex ore infantiū z lactētiū pfecisti laudē. Ite vosipsos mūdādo: qz nō ē speciosa laus i ore pctōris: Eccli. xv.c. Et Apocl. xiiij.a. Nemo poterat dicere canticū nisi illa centū q̄dragīta q̄ttuor milia q̄ empti sunt de terra: Hi sunt q̄ cū mulierib̄ nō sunt coinq̄nati zc. Sed cū dicit: Iubilate deo oīs terra: quare nō dicit silr cęlū: cū sic dicat Esa. xlix.d. Laudate cęli z exulta terra: iubilate mōtes laudē: Solutio. Hic dr terra et nō cęlū: qz in cęlo est cōtinu̅ iubil̄: in terra aūt lamentū fuit: Sed a tpe gratię iubilādū ē ibi. Job. xxxviij.a. Ubi eras cū me laudarent astra matutina z iubilarēt oēs filij dei: Et ꝑter supra dicta: q Dicite deo/sic: r Qz terribilia sunt. i. valde tribilia: s Opa tua/o/dñe. Quę opa: Incarnatio/passio/z opus diei iudicij: i quo timebūt angeli: sicut dr Job xlj.c. Sed cū sint terribilia: quō iubilandū est: Solutio duplex. Amabilia z suauia sunt iustis: terribilia aūt iniustis z reprobis: Uñ z angel̄ in veste candida z vultu fulgureo apparuit mulierib̄: Matth. xxviij.a. Uel sic: Ex vna ꝓte debem̄ gaudere ꝑ spē: ex alia terreri ꝑ timorē. Ps. Exultate ei cū tremore. Et iō hic postq̄ ꝓmisit de iubilo lętātiū/ statim subiūgit de terrore timētiū/dicēs: Dicite deo q̄ terribilia sūt opa tua dñe. Sz vt qd̄ dicēdū ē deo cū ipse oīa sciat: Solutio. Quia cōfessio laudis dei vtilis ē nob. Tob. xij.b. Opa dei reuelare z ꝓfiteri honorificū ē. Et qd̄ dabit deo q̄ ei saltē ꝓba nō offert: Osee vlti. a. Tollite vobiscū ꝓba z cōuertimī ad dñm: dicite ei: oēz aufer iniqtatē: Sic Job. x.a. Dicā deo noli me cōdēnare. Terribilia q̄ sūt opa dei: sz opa hoīm vana: ꝓm qd̄ dic Hiere. x.c. Uana st z opus risu dignū. Et licz sint tribilia/nō terrēt pctōres: Uñ sequit: t In multitudine virtutis tuę mētient tibi inimici tui. i. pctōres. i. licz te sciāt virtuosū z fortē ad iudicādū: tm̄ nō cessabūt peccare: qd̄ ē mētiri deo: cui ꝓmiserūt i baptismo se nō peccaturos/abrenūciātes sathanę z oīb̄ pōpis eī. Uel/ In multitudine virtutis

Partitio psalmi

Al. †psallite autem

Al. †q̄ timēdo

Al. †potentie

Ps.94.

Ps.9.

Ps.8.

Ps.2.

* tuę: id est ꝓpter multitudinē miserīcordię tuę: de qua ꝓsumūt: Hētienk tibi: vt dictū ē: Inimici tui. i. peccatores: quia
Ps. 5. deꝰ odit eos inquantū hmōi. Unde in Ps dicit: Odisti oēs qui operank iniquitatē. Et q̄ ꝓpter ꝓsumptionē miscēdię dei sic mē tiank/dicik Eccs. viij. b. Quia non ꝓferk cito cōtra malos sentētia: absq̄ vllo timore filij hoim ꝓpetrant mala. Et dicit: filij hominū: qz iā nō sunt filij dei: qz degenerant ꝑ peccatū. Ps. Filij
Al. ꝓsallat
Al. ꝓaltissime
Al. ꝓdñi
Ps. 17. alieni mēriti sūt mihi. Et nūquid semper ita īmunes erūt a pęna:

a tibi inimici tui. b Omnis terra c adoret te d psallat tibi: e psalmū dicat nomi tuo. f Venite g videte opera dei: h terribilis in cōsilijs sup filios hoim

i minū. k Qui conuertit mare l in aridam: in flumine m pertransibunt pede: ibi n lętabimur in ipso. o Qui dominatur i virtute sua in ęternum:

dictum sit/videlicet q̄ deꝰ terribilis est super filios hoim. i. plus timeri debet q̄ homies: sicut dicitur Matth. x. c. Nolite timere eos qui occidunt corpus ꝛc.
Al. hic cuncta dabimur

Ps. 80. Nō: qz veniet ꝑpus damnatiōis eorꝫ: sicut dicit Ps. Inimici dñi mentiti sūt ei: et erit ꝑs eorꝫ in ęcula. s. ꝑpus retributiōis. Talis erat elimas magus cui paulus dicebat Act. xiij. b. Fili diaboli: inimice oīs iusticię: nō desinis subuertere vias dñi rectas: et nūc ecce manꝰ dñi sup te: z eris cęcꝰ ꝛc. Et de talibꝰ dicit
Ps. 8. Ps. Ut destruas inimicū z defensorē. s. sui errōris. Et alibi:
Ps. 36. Inimici dñi mox vt honorificati fuerint z exaltati: deficiētes quēadmodū fumꝰ deficiēt. Et exq̄ ita erit male his q̄ abeūtes post deos alienos. i. diuersa pctā/a deo recedūt: Ergo ꝓsiliū ē z desiderū iusti hic loquētis: Ut/ a Oīs terra adoret te deꝰ. Oīs terra. s. triplex: Terra viuentiū/cęlū: ꝛra moriētiū/mūdꝰ: ꝛra mortuorꝫ/infernꝰ. Hęc triplex ꝛra: b Adoret te: Hoc ē q̄d dr Phil. ij. b. Ut ī noīe iesu oē genu flectak: cęlestiū ꝛrestriū z infernorū. Et tā ꝓsus iste/q̄ illa epla de cruce dr: qz ꝑ ignominiā crucl venit ad gloriā. Unde ibi Phil. ij. a. ꝓmittit: Christꝰ factus est ꝓ nobis obediēs vsq̄ ad mortē: mortē autē crucis: Propk q̄d z deꝰ exaltauit illū: z donauit illi nomen q̄d est sup omne nomē: vt in nomīe iesu omne genu flectak ꝛc. Oīs ergo/terra adoret te/creatorē. c Et psallat tibi/redemptori. d Psalmū dicat nomi tuo. i. tibi iudici de longe noiabili. Esa. xxx. f. Ecce nomē dñi venit de longinquo/ardēs furor eius. Uel sic: vt hic notek trinitas. Adoret te/potentē
Ps. 46. o pater: psallat tibi/sapiēti o fili. Ps. Psallite sapiēter. i. filio q̄ est sapiētia. Psalmū dicat nomi tuo. i. bonitati spiritussancti. Hoc ēm nomē soli deo cōuenit: q̄d quasi ꝓpriū nomē eius est. Unde Luc. xviij. d. Nemo bonus nisi solꝰ deꝰ. Ps.
Ps. 55. Cōfitebor nomī tuo dñe qm̄ bonū est. Ite hic tāgit ꝓmo actꝰ cordis/cū dicit: Adoret te/fide: vt dicit Glo. sup illud Job. iiij. c. Pak tales q̄rit q̄ adorēt eū in spū z ꝓitate. Secūdo actꝰ manꝰ/cū dicit: Psallat tibi/opando. Tertio actꝰ linguę/cū addit: Psalmū dicat. Et iste ordo debet esse ī ꝓdicatore: vt ꝓmo ponat in corde fundamentū fidei cęterarūq̄ virtutū atq̄ sciētię. Secūdo supędificet ędificiū bonorꝫ operū: de q̄. i. Corinth. iij. c. Unusquisq̄ videat quō supędificet. Alius supędificat aurꝫ/ argentū/lapides ꝑciosos. i. opa incipiētiū/opera ꝓficientiū/opa ꝓfectorꝫ. Tertio debet psalmū dicere. i. opera bona q̄ facit/alijs ꝓdicare/nō ad gloriā ꝓpriā: sz dei. Unde dicit: Nomī tuo. i. ad honorē noīs tui. Esa. xxiiij. c. In doctrinis glorificate dñm. e Venite z videte ꝛc. Secūda pars: vbi
Secunda pars incipiētes ad opa dei cōsiderāda inuitat. Hoc est ēm inuitatoriū: vt adorem̄ in spū z ꝓitate. s. cōsiderare opa dñi. Et nō dicit: Ite/sic mali ꝓdicatores q̄ dicūt z nō faciūt: sed ꝑ exemplū suū eos inuitans/dicit: Venite. s. mecū/vel post me q̄ ꝓcedo. Venite. s. ad deū/accedite passib̄ fidei z amoris. Et qz fides purgat z amor iflāmat: bñ seq̄k f Et videte/nō vana. Ps.
Ps. 118. Auerte ocl'os meos ne videāt vanitatē: Sz/ g Opera dei. Cōtra q̄d dicit ō vanis hujꝰ mūdi hoib̄/ Esa. v. c. Cithara z lyra z tympanū z tibia in cōuiuijs vestris: z opus dñi nō respicitis: nec opa manuū eiꝰ cōsideratis. Et q̄d ē istud opus vel ꝗ opa q̄ ꝓsiderare debemꝰ? Duo ꝓcipue. s. opus incarnatiōis et opus passiōis: de q̄b̄ Esa. xxviij. f. Alienū est opꝰ eiꝰ. s. q̄ incarnek verbū: pegrinū est opus eiꝰ ab eo. s. q̄ moriak deꝰ. Ite etiā tertiū opus cōsiderādū/q̄ videlicet vnū reprobat z alium eligit: Et ō ꝗ specialik subiūgit: h Terribilis. q. d. videte opa dei/tribilis/ i In cōsilijs/habitl: k Sup filios hoim: qz quosdā illuminat: z q̄sdā excęcat: q̄sdā saluat: z q̄sdā damnat. Huiusmodi cōsiliū terribile est cuilibet quātūcūq̄ scrō. Job. xxv. a. Potestas z terror apud eū ē. Ro. xi. c. Tu fide stas/ noli altū sape: sed time. Item nota q̄ nō dicit: ī operibus vel sentētijs q̄ mutank: fz in cōsilijs/q̄ nō mutank: ꝛm illud Esa. xlvj. c. Cōsiliū meū stabit. Ps. Cōsiliū dñi in ęternū manet. Or dicit: Sup filios hoim/pōt itelligi aliter q̄ Ps. 32.

Qui conuertit ꝛc. Hoc ad litterā pōt legi de mari rubro: ꝛm qd̄ in Exo. xiij. et xv. habek: Et ꝛm qd̄ seq̄k: In flumie ꝛc. de iordane: ō cuꝰ trāsitu habek Josue. iij. Sz melꝰ ē vt mystice itelligak. Supęgit de timore z de his q̄ timorē īcutere possūt: Hic aūt enumerat ea q̄ ad amorē accēdūt. Primū ē opus iustificatiōis: de q̄ dicit: l Qui cōuertit. q. d. tribilis ē: nec tm̄ tribilis/ īmo z amabilk. Qui ꝛuertit mare. i. cor pctōris. Esa. lvij. d. Impij q̄si mare feruēs. Cōuertit/dico/ m In aridā. i. ī sitim: vt sitiat iusticiā. Job. vij. f. Si q̄s sitit veniat ad me z bibat. Secūdū ē opꝰ adiutorij q̄ adiuuat ꝓficiētes. Unde addit: n In flumie. i. ī mortalitate. o Pertrāsibūt pede. i. sine piculo z facilik. Dr aūt mortalitas flumē: qz fluit. Eccs. j. a. Generatio ꝓterit z generatio aduenit. ij. Regl. xiij. c. Oēs morimur z q̄si aq̄ dilabimur ī ꝛrā q̄ nō reuertēk. Uel/flumē/vocāk diuitię/q̄ fluūt/affluūt z effluūt. Ps. Diuitię si affluāt/ Ps. 61.
nolite cor apponere. Et dic: pede/in singulari: qz vnū tm̄ pedē debemꝰ mergere in aq̄s hujꝰ flumis: vt sumamꝰ de rebus trāsitorijs tm̄ ad necessitatē z nō ad voluptatē. Duo ēm pedes sk̄ necessitas z voluptas. Hoc flumie ꝓtrāseūt mali duobꝰ pedib̄: qz accipiūt bona trāsitoria/z ad necessitatē/z ad voluptatē: Boni ꝛo: vt dictū ē: vno tm̄: qd̄ significatū est in eo q̄ Iacob claudicabat/Gen. xxxij. g. Et notādū q̄ ī iordane ꝑus ingressi sūt sacerdotes: z vltimo egressi: Ita mō sacerdotes z clerici ꝓmi sk̄ ī ingressu diuitiarꝫ: sz postremi ī egressu. Tertiū ē: qz pseuerātes z ꝓtrāseūtes glorificabit. Unde addit/ p Ibi. s. vltra flumē in portu fęlicitatis ęternę: q Lętabimur in ipso/nō in alia re. Cantl. j. a. Exultabimꝰ z lętabimur in te. Hoc aūt facit potēter: qz ipse solus ē z erit omnipotens. Unde sequit: r Qui dñak: q̄si lętabimur in ipso. In quo: In eo qui dñak. Apocl. xix. c. Rex regum z dñs dominantiū. s In virtute sua: q̄d nullꝰ alius facit. Omēs ēm potētes dominank in virtute aliena. s. dei: Deus aūt in ꝓpria virtute. Ro. xiij. a. Oīs potestas a dño deo ē. Dominak/dico/nō ad horā: sed t In ęternū. Daniel. iiij. g. Potestas eius potestas sempiterna.

e Venite ꝛc. Horalik ē ꝗ exhortatio ad īgressū religiōis: Horaliter
quā debēt facere illi/dicētes: Venite/ad claustrꝫ. Apoc. vlt. d. Qui audit/dicat veni. f Et videte opa dñi: qui tot hoies pascit māna suo ī deserto religiōis: et cętera mirabilia: ō q̄b̄ habek Deut. viij. a. Quę oīa ꝓfit spūalik ī claustro repiri. Et licz tot mirabilia opek: tm̄ h Terribilis/ē secularib̄: i In cōsilijs. i. ꝓsilia eiꝰ: q̄b̄ dicit: oīa esse relinquēda: sūt eis terribilia: k Sup filios hoim. i. magis q̄ ꝓsilia filiorꝫ hominū q̄ ꝓsulūt vt diuitię acq̄rank z custodiank. Ps. Cōsiliū i/ Ps. 13.
opis ꝓfudistis. i. ꝓsiliū christi. Et alibi: Cōsiliū altissimi irrita Ps. 106.
uerūt. Nec ē timēdū ītrare religionē: qz dñs fac̄ eos ꝓtēnere mūdū. Unde addit: l Qui ꝛuertit mare in aridā. Mare ēm mūdꝰ ē q̄d hoī ꝓtik ī aridā/cū illud ꝓculcat ꝑ ꝓtēptū: z eū ꝓculcās trāsit ad desertū: vt ō deserto trāseat ad ꝛrā ꝓmissiōis: vbi erit lętitia sēpitna. Unde ꝗ seq̄k: n In flumie/iordanis. i. ī morte: q̄ est media inī religionē z ꝛrā viuētiū nob ꝓmissā. o Pertrāsibūt pede. i. ō facili. ꝓtrāsibūt dico ad ꝛrā ꝓmissionis. Et p Ibi lętabimur i ipo. i. Pet. j. b. In q̄ exultabiꝫ modicū: nūc si oportet ꝓtristari ī varijs tēptatiōib̄. Et post. Exultabiꝫ lętitia ineffabili z glificata reportātes finē fidei vię/salutē aiarꝫ. Et vere lętari poterimꝰ ī eo: qz magnꝰ ē dñs z nos faciet ꝓcipes regni sui ī ęternū. Unde seq̄k: r Qui do

* minak in ꝓtute

c-y potestas sempiterna: ⁊ regnũ eius ĩ generatiõe ⁊ generationẽ. Potestatẽ aũt debẽt cõcomitari duo. s. misericordia ⁊ iusticia: ꝓm qd̃ dicit Prouer. xx. d. Misericordia ⁊ veritas custodiũt regẽ: ⁊ roborat clemẽtia thron⁹ eius. Uñ de his duob⁹ sequit. Primo de miscõia dicit: a Oculi ei⁹. s. oculi misericordię.

b Sup gẽtes. i. sup gentiles q̃s ad fidẽ vocauit. Uel/ Sup gẽtes. i. sup peccatores quoslibet: c Respiciũt/ ad miserẽdũ: sicũt/ respexit petr̃/ Luc. xx/ ij. g. Ps. Aspice ĩ me ⁊ miserere mei. Iusticiã aũt innuit cũ dic̃: d Qui exaspant/ deũ: sicut iudęi q̃ dixerũt/ Joh. xix. c. Nõ habem⁹ regem nisi cęsarẽ. Al' sic alij/ q̃ tota die/ exaspant/ deũ/ peccãdo: e Nõ exaltent in semetipsis. i. in cogitatiõe sua: qz a deo deprimunt. Ecch. ij. c. Domus exasperãs est: ⁊ scient qz ppba fuit ĩ medio eor̃: qñ. s. iustus iudex cõminatiões implebit. Alia lr̃a habet: Qui increduli sũt nõ exaltent. Quare? Quia q̃ nõ credit iã iudicat⁹ est: Joh. iij. c. Si q̃s aũt iam iudicat⁹ esset ad suspẽdiũ: nõ exaltaret/ nec suspiret in corde suo.

a b c d e f Al. tamaricãt

a oculi eius super gẽtes respiciunt: qũt exasperant nõ exaltent in semetipsis. Bẽnedicite gentes deũ nostrũ: et g audita facite vocem laudis b eius. Qui posuit animã meã i ad vitã: ⁊ non dedit in cõmotionẽ pedes meos. Ps. Si dicebã motus est pes meus: miscõia tua dñe adiuuabit me. q. d. firmasti pedes meos in mea ꝓfessiõe. Ps. Statuit sup petrã pedes meos. Pedes podagrici ⁊ inflati cito cõmouent/ nec firmiẽ stant: Tales sũt pedes superbor̃. Uñ orat dauid: Nõ veniat mihi pes superbię. Item q̃ habet spinã diuitiar̃ in pede affect⁹: nõ firmiter stat super petrã christum. Unde Ps. Oẽ bon⁹ isrl'e⁹ bis q̃ recto sũt corde: qui. s. amorẽ ponũt in deo: nec incuruant ad amorem diuitiar̃. Et post subiũgit in ꝑsona debiliũ: Mei aũt pene moti sunt pedes. Tertia causa est: quia probat suos. Uñ dicit: k Qm̃ pbasti nos ⁊c. Posset aliquis dicere: Tu dicis te nõ esse cõmotũ: et q̃d mirũ: qz nõ fuisti impull⁹? Immo: qm̃ pbasti nos de⁹. Dñs em̃ pbat ꝑ tẽptatores: ꝓm illd̃ Deut. xiij. a. Tẽptat vos dñs de⁹ vr̃/ vt pala fiat vtr̃ dilligatis eũ an nõ ĩ toto corde ⁊c. Hiere. vj. g. Probatorẽ dedi te ĩ ꝓbo meo robusto: ⁊ scies ⁊ reprobabis viã eor̃. l Igne/ tribulatiõis vl' pnitẽtię: m Nos examinasti/ vel/ cõflasti/ alia lr̃a. n Sicut examinat argentũ/ vel/ sic cõflat/ alia lr̃a. Cũ argẽtũ examinat vel ꝓflat purg⁹ fit: ⁊ de suo põdere pdit: Sic hõ cũ subiicit se tribulatiõi vel pnitẽtię/ vilior ẽ habib⁹ ꝗ deo lucidior. Quidã ꝓflant nõ sic argentũ: ꝗ sic plũbũ q̃d ĩ igne cõsumit: qz peiores fiũt de tribulatiõib⁹. Hiere. vj. g. Cõsumptũ est ĩ igne plumbũ: frustra cõflauit cõflator: malitię em̃ eor̃ non sunt cõsumptę. Ps. Destruxisti eum ab emũdatiõe. Quidã etiã decoquũt: nõ sic argentũ: sed sic lutũ cũ palea. i. cũ tpalib⁹: qz licꝫ pnitẽtiã faciant: nolũt tñ carere diuitijs. Esa. xlviij. b. Excori te: sed non q̃si argentũ. Quarta est: qz ligat hoiẽ ne euaget. Uñ dic̃: o Induxisti nos in laqueũ: nõ decęptiõis/ ꝗ pbatiõis: nõ culpę/ sed pnalitatis: sicut est infirmitas/ pauptas/ mortalitas: ⁊ hmõi. Ps. Preoccupauerũt me laquei mortꝭ. Quita ẽ: qz castigat. Uñ addit: p Posuisti tribulatiões in dorso nr̃o. i. flagellis ⁊ castigatiõibus tuis/ nos male erectos ꝑ supbiã incuruasti ad hũilitatẽ. j. Pet. v. b. Hũiliamini sub potenti manu dei. Job. ix. b. Sub quo curuant q̃ portãt orbẽ. Sexta est: qz custodit. Uñ sequit: r Imposuisti homines sup capita nr̃a. i. ꝓlatos vel pncipes sęculares: q̃ debent defendere pauperes/ ⁊ ecclesiã custodire. Esa. lxij. b. Sup muros tuos hierusalẽ ꝓstitui custodes. Uel de tyrãnis põt dici: Imposuisti homines ⁊c. ꝓm q̃d dr̃ Threñ. v. a. Seruicibus nr̃is minabamur: lassis non dabat reqes. Neemię. ix. g. Quos posuisti sup nos ꝓpter peccata nostra/ ⁊ corporib⁹ nostris dominant. Uersũ istũ ꝓprie possũt dicere religiosi: o Induxisti nos in laqueũ ⁊c. Laque⁹ em̃ dicit religio siue votũ. Prouer. vj. a. Capt⁹ es ꝓprijs sermonib⁹/ illaqueat⁹ es verb̃ oris tui. Et ad q̃d valet iste laque⁹? Sol'. Hũanũ gen⁹ ꝓplasũ ẽ ĩ lacum miserię ⁊ in lutũ fęcis: ⁊ nõ põt ꝓpria virtute exire: vnde necessari⁹ est laque⁹ quo hõ extrahat de fęcib⁹ hui⁹ mũdi: sic hieremias extract⁹ est cũ funib⁹: Hiere. xxxviij. d. Bonũ ẽ q̃ in laqueũ dñi intrare. Uñ monet Ecc⁹. vj. c. Audi fili ⁊ accipe cõsiliũ intellect⁹: ⁊ ne abijcias ꝓsiliũ meũ: inijce pedẽ tuũ ĩ cõpedes illi⁹: ⁊ ne accidieris ĩ vinculis ei⁹. Et post addit causã. Uincula em̃ illi⁹ alligatura salutarꝭ. Sz multi abijciũt cõsiliũ istũ ⁊ ꝓtẽnũt: ⁊ ĩ laqueũ diaboli libẽt pedes inijciũt. s. ĩ pctm̃. Ps. Funes pctõr̃ circũplexi sũt me. Per laqueũ q̃ h̃ tãgit votũ religiõis: ꝑ tribulatiões aũt disciplinę. Uñ addit: p Posuisti tribulatiões: id est disciplinas. q In dorso nr̃o: ad lr̃az. Prouer. x. b. Virga ĩ dorso ei⁹ q̃ idiget corde. Heb. xij. c. Si ex disciplina estꝭ: q̃ adulteri ⁊ nõ filij estꝭ. r Imposuisti homines sup capita nr̃a. Hic tãgit obedientia. Et dic̃: Homines/ pluralit: qz nõ tm̃ ꝓlato: ꝗ parib⁹: imo iferiorib⁹ obedientiã est. j. Pet. ij. c. Subiecti estote oi hũanę creaturę ꝓpt deũ. Septima cã est: qz dat victoriã in tẽptatiõe. Uñ sequit:

Al. †audite †Ps. 118. Al. fin Al. †motũ

k motionẽ pedes meos. Quõniã probasti nos deus: l ignẽ m nos examinasti sicũt exami o nat argentũ. Indũxisti nos p in †laqueũ/ posuisti tribula q tiones in dorso nostro: impo r suisti homines sup capita nr̃a.

Al. †ignisti nos sicut ignit

Al. †muscipulã

Ps. 93. Ps. 39. Ps. 35. De tyrãnis De religiosis Ps. 88. Ps. 17. Ps. 118.

Doxaliter * minat ĩ virtute sua in ęternũ: vt expositũ est. Et iõ iocũdũ est seruire ei. Eccl. xxiij. d. Gloria magna ẽ sequi dñm: longitudo em̃ dierũ assumet ab eo. Et q̃ nolũt ad ipsũ venire: sed in peccatis manẽt/ nõ putẽt q̃ abscõdant a facie ei⁹: Quia a Oculi eius sup gẽtes respiciũt. i. oẽs videt tã bonos q̃ malos. Prouer. v. d. Respicit dñs vias hoĩs: ⁊ oẽs gressus illi⁹ dinumerat. Ps. Oculi dñi sup iustos ⁊c. Ult⁹ aũt dñi sup faciẽtes mala: vt pdat ꝏ ẽra memoriã eor̃. Et iõ/ d Qui exaspãt nõ exaltent in semetipsis: vt expositũ ẽ. Qui aũt sint q̃ deũ exaspãt: ⁊ irã ei⁹ ꝓuocãt/ docet Job. xxxvj. b. Simulatores ⁊ callidi ꝓuocãt irã dei. Simulatores sũt hypocritę: q̃ simulatã iusticiã ꝓtẽdẽtes/ religionẽ itrare nõ volũt. Callidi sũt q̃ argumẽtis sophisticis ⁊ palliatiõib⁹ q̃busdã/ pctã sua defẽdũt: ⁊ statũ sęculi astruũt tutiorẽ/ vl' saltẽ tutũ eẽ. Al' sic põt exponi: Qui exaspant/ alios verb̃/ ⁊ factꝭ iniuriosis: Nõ exaltent in semetipsis. i. nõ ꝑficiant inĩ fratres: cũ ecõuerso ꝓlatus debeat esse clemẽs ⁊ mãsuetus sicut moyses: de quo dr̃ Numeri. xij. a. q̃ fuit mãsuetissim⁹ sup oẽs filios isrl'. Et sicut christus: q̃ dicit ꝓlatis ecclesię. s. apl'is/ Matth. xi. d. Discite a me: qz mitis sum ⁊ hũilis corde. Item sic: Qui exasperãt ĩ semetipsis. i. qui sibi sunt nimis austeri. Nõ exaltent/ in ꝑlatione: qz nimis essent alijs austeri: qz: Cõueniet nlli qui secũ dissidet ipse. Eccl. xiiij. a. Qui sibi nequã ẽ/ cui alij bon⁹ erit? Tertia pars f Bñdicite ⁊c. Tertia ps: vbi monet gẽtes bñdicere q̃s de⁹ respexit: vt supra dictũ ẽ. Uñ bñdicere ⁊ magnificare deũ debẽt: ꝓm q̃d dixit beata virgo: Luc. j. e. Magnificat aĩa mea dñm ⁊c. Quia respexit hũiliatẽ ancillę suę. Dicit g̃ f Bñdicite gentes deũ nostrũ: q̃ iudęis exasperãtib⁹ exęcat⁹ vos illumiauit. Ro. xj. c. Cęcitas ex pte ꝓtigit ĩ isrl'e donec plenitudo gẽtiũ itraret. Et Ro. xv. b. Gẽtes aũt sup oĩa honorare deũ. Uel de q̃buslibet pctõrib⁹ eodẽ mõ põt exponi. g Et audita facite vocẽ laudis ei⁹. i. facite vt vox laudis illi⁹ audiat. Nõ em̃ sufficit ꝑ bñficijs tm̃ corde/ vel etiã susurrãte ore laudare: ꝗ ita vt ab alijs audiat. Ro. x. b. Ore cõfessio fit ad salutẽ. Etiã alior̃ qui ad laudẽ sunt inuitãdi. Apocꝭ. vlt. d. Qui audit/ dicat veni. Et q̃re bñdicẽdus sit/ subiũgit. Prima causa ẽ: qz viuificat animã: Uñ dicit: h Qui posuit aĩam meã ad vitã. i. applicuit deo q̃ ẽ vita. Job xiiij. a. Ego sũ via veritas ⁊ vita. Et notabilit dic̃: posuit ad vitã: sic puer ponit ad lr̃as vel ad scholas/ vel esuriẽs ad mẽsam: claustrum est schola dei. Ecõuerso diabol⁹ ponit aĩas ad mortẽ: ⁊ mercatores ⁊ vsurarij: ⁊ multi nobiles ponũt filios ad mortẽ/ nõ ad vitã: Docẽt em̃ eos circũuenire ꝓximos ĩ negociatiõib⁹/ in vsuris/ ĩ rapinis. In curijs etiã magnatũ sũt scholę diaboli ⁊ mortis: Mã prudẽtia carnis mors ẽ: vt dr̃ Ro. viij. a. Secũda cã est: qz dat ꝑseuerãtiã in bono. Uñ addit: i Et nõ dedit in

Tertia pars

Peccatū duplici respectu cōmittitur

a Trāsiuimus p ignē ⁊ aquā. i. per aduersitatē quę vrit: ⁊ psperitatem quę dissoluit. q. d. nulla peccati temptatio nos superauit: quia omne peccatū fit/ aut propter psperitatem habendā vel conseruandā: aut propter aduersitatē vitandam: sicut dicit in Glo. sup illo verbo Pſ. Incensa igni ⁊ suffossa: qz omne peccatū est/ aut ex amore male incendēte/ aut ex timore male humiliāte. Sed qd appetit amor male incendens nisi psperitatē: et qd refugit timor male hūilians nisi aduersitatē? Sed p hęc transeunt iusti p auxiliū dei: quia nec psperitas demulcet: nec aduersitas terret eos: ita q̃ propk amorē psperitatis/ aut propter timorē aduersitatis peccatum incurrant. Unde dicit domin⁹/ Geñ. xv. b. Ego eduxi te de vr chaldęorū. Ur/ interpretatk ignis. Et Exo. ij. a. Extrack⁹ est moyses de aqua per voluntatē dei. Esa. xliij. a. Seruus meus es tu: cum ptransieris per aquas tecū ero/ ⁊ flumina non operiēt te: cū ambulaueris in igne non comboureris ⁊ flāma non ardebit te: quia ego domin⁹ deus tuus. Serui autē diaboli et peccati nō transeūt per ignem ⁊ aquam: sed ibi remanet. In igne

Pſ. 79.

Pſ. 105.

comburunk: sicut dicitur in Pſ. Flamma combussit peccatores. In aqua dissoluunk ⁊ computrescūt. Hiere. xiij. a. Computruit lumbare/ ita vt nulli vsui aptū esset. Octaua causa est: quia post tribulationē temptationū/ consolationē tribuit. Unde addit: b Et eduxisti nos: id est extra temptationem duxisti: c In refrigeriū/ cōsolationis. Tob. iij. d. Post tempestatē traquillū facis: ⁊ post lachrymationē ⁊ fletū exultationē infūdis. Uel/ In refrigeriū/ eternū: eduxisti nos/ i spe in p̄senti: ⁊ i futuro educes in re. Sap̄. iiij. b. Just⁹ si morte p̄occupatus fuerit/ i refrigerio erit. Hiere. vj. d. State sup vias vestras. Et sequit: Inuenietis refrigeriū animabus vestris. Mona causa est: quia dabit vitā eternā. Unde addit: d In troibo in domū tuam/ cęlestē/ cum exiero de domo terrestri. ij. Corinth. v. a. Scimus quoniā si terrestris dom⁹ nostra huius habitationis dissoluak: domū non manufactam habemus in cęlis. Introibo/ ergo in illā domū/ transiēs p ignem ⁊ aquam: de quibus supra dictū est. Laurentius/ ad litterā/ ibi intrauit p ignē: Clemēs ꝓ p aquā. Ack. xiij. d. Per multas tribulatiōes oportet nos intrare i regnū dei. Sed qz nō pęna sed causa facit martyrē: nec penes dolorem/ sed penes charitatem attendik meritū. Ideo addit: e In holocaustis: id est in operibus inflāmatis charitate. q. d. merito talium operū/ introibo in domum/ illam cęlestem: Prouerb. xxxj. d. Laudent eam in portis opera eius. Et ideo interim/ f Red

Pſ. 55.

dam tibi vota mea: id est opera volūtaria. Pſ. Uoluntarię sacrificabo tibi. g Quę distinxerūt labia mea: id ē duo testamēta. q. d. illa opera libēter faciam quę in veteri et in nouo testamento discernunk facienda. Scōm hoc sumik votū prout dicik a volēdo. Uel pōt sumi prout dr a vouendo: red-

Pſ. 75.

dā tibi vota mea: ꝓm illō Pſ. Uouete ⁊ reddite. Eccē. v. a. Si qd vouisti/ ne moreris reddere. Sed qz votuz debet esse discretū: bñ sequit: Quę distinxerūt labia mea: ad litterā: id est distincte ⁊ discrete pmiserūt. Jepte em indistincte et indiscrete vouit: et ideo nō debuit reddere: de q̃ habek. Judic. xj. f. Unde dicit Aug⁹/ q̃ stultus fuit in vouēdo: ⁊ impius i reddendo. Uel vota possūt dici psalmi ⁊ orationes/ quę debēt reddi distincte ⁊ ordinate. Neemię. viij. b. Legerūt in libro legis dei distincte ⁊ aperte ad intelligendū. Dico q̃/ reddā vota/ q̃ distinxerunt labia mea: h Et/ quę/ locutum est os meū in tribulatione mea. q. d. illa vota reddam quę feci dum eram in tribulatiōe. In articulo em necessitatis solēt homines multa vouere. Unde. ij. Regl. xv. b. dixit absalon ad regem dauid: Uadam ⁊ reddam vota mea quę voui domino in hebron: Uouens em vouit seruus tuus cū esset in gessur syrię/ dicens: Si reduxerit me dominus in hierusalē/ sacrificabo

a Trāsiuimus p ignē ⁊ aquā:
b ⁊ edūxisti nos in refrigeriū.
c Introibo in domū tuam in
d holocaustis: reddam tibi vo
e ta mea quę distinxerūt labia
f mea. Et locutuz est os meū:
g in tribulatiōe mea. h Holocausta medullata offerā tibi cū
i incenso arietū: offerā tibi boues cū hircis. k Venite audite
l et narrabo omnes q̃ timetis
m deū: quāta fecit anime meę.

Contra vouē et nō reddēte

Exemplū

domino. Sed multi ita vouentes in aduersitate: nolūt reddere in psperitate. Cum em sunt infirmi/ multotiens vouent q̃ abstinebūt a peccato: vel q̃ resignabunt p̄bendas aut beneficia: vel q̃ intrabunt religionem: sed cum euaserint/ nihil faciūt. Unde narrak exemplū de quodam britone/ qui habebat vaccam ⁊ vituluz: Et cum trāsiret aquā ⁊ timeret submergi/ vouit sancto Michaeli q̃ offerret ei vitulū. Postea cum adhuc magk timeret: vouit q̃ offerret simul vaccam ⁊ vituluz. Et cū iam pertrāsisset aquam/ dixit sancto michaeli/ nec vaccam/ nec vitulū se daturū: Sic facūt multi/ ⁊ irrident nō tm sanctū michaelē: sed ipsum dominū angelor. Eccē. v. a. Displicet deo infidelis ⁊ stulta pmissio. Stulta fuit pmissio iepte: vt dictū est. Dorum autē qui vouent ⁊ nō reddunt/ est infidelis. Sed qz dicik in Malach. j. d. Maledictus dolosus qui habet in grege suo masculū/ ⁊ votū faciens/ imolat debile domino: Ideo bene adiungit: i Holocausta medullata/ id est sacrificia deuotione ⁊ charitate plena: Offeram tibi. Medulla enim est pinguedo in osse. i. deuotio vel amor intimus in forti opere/ vel forti homie. Hypocritę autē sunt ossa arida: quia medullā deuotionis nō habēt: licz opera fortia videank hre. Sed gladk⁹ dñi discernet inter ossa arida ⁊ medullata: ꝓm illud Heb. iiij. c. Pertingens vsq̃ ad diuisionem animę ac spirit⁹: compagū quoq̃ ac medullarū/ ⁊ discretor cogitationū ⁊ intentionū cordis. Medullā aūt istā abundantius debent habere clerici: qz eis data est medulla a dño. Numeri. xviij. b. Dedi tibi medullā olei ⁊ vini ac frumenti. Medulla est deuotio: oleū/ misericordia: vinū/ cōpūctio: frumentū/ sciētia. Sz mltis dak oleū egypti: qō maxime desiderant ⁊ acquirūt ⁊ tuenk. Geñ. xlv. e. Ego dabo vobis oia bona egypti. Deuotio aūt nutrik in oratione: Unde bene adiūgit: k Cū incenso arietū. Incēsū qō sup altare offerebak: significat orationē: quę ad litterā i ecclesia specialik fieri debet. Pſ. Dirigak oratio mea sicut incēsum in cōspectu tuo. Per arietem q̃ extra castra cremabak: significak ieiunū. Et qz hō de ppriis nō debet cōfidere: sed alior suffragia grere/ addit: l Offerā tibi boues cū hircis. i. p̄dicatores cū pęnitentib⁹. q. d. faciā vt p me orēt p̄dicatores/ q̃ p boues arātes designāk: qz ipsi trā dñi. s. corda fideliū vomere p̄dicatiōis scindūt: ⁊ ad frugē ferēdā aptā reddūt. Prouer. xiij. a. Ubi apparēt plurimę segetes: manifesta est fortitudo bouis. Et nō tm p̄dicatores: sz ⁊ pęnitētes q̃ p hircos significank ꝓk feditatē peccati quā in corde portant p memoriā ad volendū. Hi sūt hedi q̃b⁹ libēter vescik isaac: Geñ. xxvij. b. m Venite ⁊c. Quarta pars: vbi monet eos quos per p̄missa ad deuotionē pnocauit: vt exemplo sui ampli⁹ confidāt in domino. Quasi ergo aliqui quęrerent ab eo: quare tot ⁊ tanta offeres domino: Respondet: Venite audite ⁊c. q. d. accedite vt positis audire. Mō em possunt audire longe positi. Simile Josue. iij. b. Accedite huc ⁊ audite verbū domini. Et Eccē. iij. d. Appropinqua vt audias. Venite/ g̃ p fidem: ⁊ audite/ p obedientiā. Fides em aurē obediētię aperit. Pſ. Venite filij audite me. Deuk. xxxiij. a. Qui appropinquāt pedibus eius: accipiēt de doctrina illi⁹. o Omnes/ Ecce cōcordia. Mar. xiij. d. Qō vni dico/ omib⁹ dico: vigilate. p Qui timetis deū/ Ecce cū timore dei audiendū est verbū dei. Neemię. viij. c. Flebat oīs plus cū audiret ꝓba legis. j. Esdre. vlk. b. Sedit oīs pl's i platea dom⁹ dei/ tremētes p peccato ⁊ pluuias. n Et narrabo: nō dic argumētl. pbabo. Eccē. viij. b. Non te ptereat narratio seniorū. q Quāta fecit. Lucę. j. c. Quia fecit mihi magna qui potens est. j. Paral. xvij. c. Quis ego sum domine deus: ⁊ q̃ domus mea vt p̄stares mihi talia? r Aię meę: nō tm corpori vl posteritati. Hierc. xxxj. b. Erit aia eor q̃li hortus irrigu⁹. Et ostēdit q̃ sūt illa.

Primū est gratia

Pſ. 140.

Pſ. 55.

Primũ est gra ozãdi/vñ dicit: a Ad ipsũ oze meo clamaui. Et notanꝗ hic tria. Primũ est q̃ oõ est recta/cũ dic: Ad ipsũ. Prop̃a cũ dic: Oze meo. Deuota/cũ dic: Clamaui. Indirecta em̃ est oõ q̃ ad deũ nõ dirigit. Unde.iiij. Regl.j.a.increpat ochozias/eo q̃ in infirmitate sua cõsuluit beelzebub. Itẽ multi st q̃ nõ ꝓpriã orationẽ faciũt: qz bñ volũt vt alij ozẽt ꝓ ipsis: ꝫ ipsi nolũt ozare. Sed h̃ dic: oze meo. Job.ix.d. Etatẽ hz ꝓ se loq̃t. De illis põt dici: Os habẽt et nõ loquẽt. Itẽ clamor dz deuotio. Unde ꝗsus: Nõ vox ꝫ votũ clamat i aure dei. Exo.xiiij.d.dixit dñs ad moysen: Quid clamas ad me: Et cũ nõ legit ibi q̃ moyses aliq̃d dixisset dño. Unde dat intelligi q̃ q̃dã tacẽt z clamãt: vt moyses. Quidã ꝗo ecõuerso clamãt z tacent. Unde supra: Dum tacui inueterauerũt ossa mea dũ clamarẽ tota die. Et notandũ q̃ quidã clamãt ad dominũ: vt orators. Quidã ꝓ dño: vt p̃dicators. Quidã ꝓtra dominũ: vt pseudo expositores z heretici. Quidã ab ipso: vt ꝓfitẽtes. Secũdũ qd̃ dicẽ sibi deũ fecisse/est: qz dedit illi leticiã spũalẽ q̃ ex orationẽ sequit. Unde dicit: b Et exultaui sub lingua mea.i. in corde. Cant.iiij.c. Mel et lac sub lingua tua.i.dulcedo d̃ diuinitate/q̃ p mel d̃ sursũ descẽdẽs intelligit: z dulcedo de hũanitate/q̃ p lac d̃ carne veniẽs designat. Tertiũ est pctõ odiũ. Unde sequit: c Iniqtatẽ si aspexi i corde meo nõ exaudiet dñs.q.d.sciebã q̃ pctõres non exaudit dñs: sicut dicitur Job.ix.f. Et ideo vt exaudirer peccatũ/nõ aspexi.i.multũ odiui. Qd̃ em̃ multũ odio habet hõ/nõ potest aspicere. Iniqtatẽ i corde suo aspicit: q̃ i delectationẽ ꝓsentit. Matth.v.d. Qui viderit mulierẽ ad ꝓcupiscẽdũ eã: iã mœchatus est eã in corde suo. Itẽ illã aspicit: q̃ deũ ꝓ iniqtate petit: sicut fur vl adulter petit/vt peccatũ suũ adimplere possit. Itẽ iniquitatem in corde aspicit: qui deum pro temporalibus habẽdis poscit: Quę dicunt iniquitas/ Lucl.xvj.c. Facite vob amicos de mammona iniquitatis. Tales non exaudit dominus: quia non petunt ad salutem. Unde iste relinquens ex premissis q̃ talis nõ est/concludit: d Propterea/q̃ non aspexi iniquitatẽ in corde meo: e Exaudiuit deꝰ: Nõ dicit exaudiet: sed ponit preteritum/exaudiuit: quia vt habetur Esaie. lxv.d. Anteqũ clament/ego exaudiã. Ps̃. Dum clamarẽ ad eum exaudiuit me. Exaudiuit/in bonis obtinẽdis. f Et attendit voci deꝑcationis meę/in malis amouendis. Hiere. xviij.d. Attẽde domine ad me: z audi voces aduersariorũ meorũ. Et ꝓ his omnib̃ gratias agens/cõcludit: g Benedictus deus. Et ponit duas causas. Prima: qz facit nos p̃seuerare i orationẽ. Unde dic/ h Qui nõ amouit orationẽ meã. Amouet oratio/quę nõ pseuerat: quę autẽ pseuerat non amouet. Secũda causa est: qz qd̃ suggerit vt petamus/largit petẽtibus. Unde addit: i Et misericordiã suam. Hoc em̃ petendũ est.s.misericordia dei. Si nos p̃mũ amoueam̃.s. orationẽ: timere possum̃ ne deus amoueat misericordiã. Esa. lvij.c. Utã manus tuę inuenisti: ꝓpterea nõ rogasti. Et sequit Ego annũciabo iusticiã tuã: z opera tua non ꝓderunt tibi: cũ clamaueris liberent te cõgregati tui. k Ame. Hoc est contra multos sacerdotes/quorũ oratio nõ amouet ab alijs: quia orant pro alijs: et etiã dei misericordia non amouet/sed impetratur alijs per orationem sacerdotũ: eo q̃ fundũt orationem in persona ecclesię. Sed a seipsis amouet oratio sua z dei misericordia: quia nec habent vtilitatem orationis: nec dei misericordiã sibi impetrãt. Heb.v.a. Debet quẽadmodum z pro populo: ita etiã pro semetipso offerre ꝓ pctis. Notandũ aũt q̃ sicut miles dum est in bello non debet amouere scutum: ita homo dum est in hac vita quę militia est: vt dicit Job.vij.a. non debet amouere orationes a se. Oratio enim est scutũ: ꝗm qd̃ dicit Sap̃.xviij.d. Protulit seruituris suę scutũ orationẽ.

Propterea dicit apostolꝰ.j.Thessal.v.d. Sine ĩtermissione orante. Et nota q̃ multipliciter amouet oratio/videlicet

Per
- Interdictũ generale.j.Machab.ij.a. Templũ eius sicut homo ignobilis.
- Interdictum particulare.i.suspensionẽ.j.Esdre.ij.d. Eiecti sunt de sacerdotio.
- Interdictum dei. Hiere.vij.d. Noli orare ꝓ populo isto: nec assumas ꝓ eis laudẽ.
- Prohibitionẽ ecclesię vel prelati.j.Job.v.d. Nõ ꝓ eo dico vt oret quis.
- Negligentiã. Lucl.xj.b. Erat iesus eijciens demoniũ: z illud erat mutũ.
- Curam superfluã. Eccs.x.a. Huscę morientes perdunt suauitatem vnguenti.
- Idoli venerationem. Esa.xlv.d. Rogant deum non saluatorem.
- Desperationẽ: sicut cain z iudas. Amos.vj.d. Tace z ne recorderis nominis dñi.
- Indeuotionem. Ps̃. Tacui dum clamarẽ tota die. Ps̃.51.
- Conscientiam criminis. Ps̃. Peccatori autem dixit deus: quare tu enarras iusticias meas ꝛc. Threñ. iij.e. Opposuisti nubẽ ne trãsiret oratio. Ps̃.49.
- Horbum vel captiuitatẽ. Ps̃. Quomõ cantabimꝰ canticũ domini in terra aliena. Ps̃.136.
- Delictum plebis pro qua orat. Hiere.xiiij.b. Cum ieiunauerint nõ exaudiã p̃ces eorũ.
- Inordinationẽ. Matth.xx.c. Nescitis q̃d petatis.
- Ignorantiã.ij. Corinth. xij.c. Ter dominũ rogaui vt discederet a me ꝛc.
- Imperseuerantiã. Lucl. xj.b. Si pseuerauerit pulsans ꝛc.

Expositio Ps̃.LXVI.

a Ad ipsuz ore meo clamaui:
b et exultaui sub lingua mea.
c Iniquitatẽ si aspexi i corde meo: non exaudiet dominꝰ.
d Propterea exaudiuit deꝰ: z
f attendit voci deꝑcationis meę.
g Bñdictꝰ deꝰ: q̃ nõ amouit
i misericordiam meã z misericordiã
k suam a me.

(L.texaltaui Al.tcõspexi Al.tme Al.tintendit L.torationis Al.tmeus)

In finẽ in hymnis psalmꝰ cãtici dauid. (LXVI.

l Deus misereat nri z bñ
m dicat nobis: illuminet
n vultum suũ super nos

Deus misereat ꝛc. Titulꝰ In finez in hymnis psalmus cãtici dauid. In p̃cedẽti psalmo iuitauit ꝓpha ad iubilãdũ pro spe resurrectõis. Sed qz nec iubilare/nec p̃uenire ad gloriã resurrectõis possumꝰ sine diuina gra: Jõ in hoc psalmo petit bñdictionẽ grę ad vtrũq̃. Uñ is ẽ sensus tituli. Psalmꝰ iste q̃ ẽ cãtici: qz h̃ ẽ exultatio de bñdictiõe mittẽs nos/in finẽ/christũ: est/in hymnis.i.in laudibꝰ exhibẽdis: dauid.i.christo. Intentio est monere nos ad laudẽ. Modꝰ. Tripertitꝰ ẽ psalmꝰ. Primo petit bñdictionẽ vt habeat noticiã dei. Secũdo hortat ꝓfiteri ꝓ directiõe z iudicio: ibi: Cõfiteant. Tertio monet istud idẽ: sed tñ ꝓ alia cã/videlicet ꝓ fructu terre dato: ibi: Cõfiteant. Dicit ergo in psona ecclię. l Deꝰ misereat nri/in pẽnitẽtibꝰ. m Et bñdicat nobis/in ꝓficiẽtibꝰ. n Illumiet vultũ suũ sup nos/in ꝓueniẽtibꝰ z ꝓfectis

(al.t deꝑcationẽ) (al.tnos) (Partitio psalmi)

l Deus misereat ꝛc. In psona viri iusti vel religiosi. In hoc versu q̃ttuor continet: z q̃ttuor petit. Prima cõfessio est miserię/contra quã petit misericordiã/cũ dicit: Misereat. Job.xiiij.a. Homo natus de muliere breui viuẽs tpe repletꝰ multis miserijs. Secũda ꝓfessio est maledictiõis: ꝫ quã petit bñdictionẽ/cuz dicit: m Et bñdicat nobis. De maledictiõe habet Geñ.iij.c. Maledicta terra in opere tuo. Tertia cõfessio ẽ tenebrarũ.s.culpę z ignorãtię: ꝓtra quã petit illuminationẽ/cũ dic: n Illumiet vultũ suũ sup nos. Lucl.j.g. Uisitauit nos oriẽs ex alto: illumiare his q̃ in tenebris z in * vmbra mortis

(Horaliter)

m Deus misereat nri ꝛc. De futuro põt legi anagogice/sic: Deꝰ misereat nri/liberans nos ab omi miseria z pena. m Et bñdicat nobis/dans nobis omnẽ felicitatẽ. Matth.xxv.c. Uenite bñdicti ꝓris mei ꝛc. n Illuminet vultũ suũ sup nos/dans alę plenã cognitionem: z corpi solis claritatẽ.

(Anagogice)